

6. НАСТОЙНИЧЕСТВО, СЕЕНЕ И ЖЪНЕНЕ

а) Ключови стихове

Кор. 9:6-15; Лк. 12:42-48

Лк. 19:11-27; Ин. 12:24

Д.А. 20:35; Мт. 25:14-46

1 Кор. 4:1-2; Д.А. 4:32-35

б) Какво е настойничество?

Настойникът е човек, на когото е поверено имуществото на друг човек. Като ученици на Исуса, необходимо е да запомним, че всичко, което имаме, идва от Бога (Д.А. 17:25). Бог е собственикът и Той е определил да бъдем Негови настойници (Мт. 25:14). Затова ние трябва да бъдем Божии настойници за всяко нещо. Това е и привилегия, и отговорност, защото Бог ще ни държи отговорни за това, как сме се справили с това, което ни е поверил (Рим. 14:12; 1 Кор. 4:2). От добрия настойник се очаква да бъде верен и предан на своя Господар (Лк. 16:12) и да управлява добре имуществото на Господаря си. Това означава, че настойникът винаги трябва да действа в интерес на собственика (Мт. 25:14-30).

в) Пет области на настойничество

1. Нашите финанси

(i) Целите на Бога относно нашите финанси:

- да прояви Своята сила и да потвърди Своята любов и грижа за нас (Мт. 6:32-34);

- да благослови Своите деца;

- да обедини християните в едно по-дълбоко, грижовно общение (2 Кор. 18:14-15);
- да потвърди Божията насока и водителство, възпирайки или осигурявайки финанси;
- да ни въвлече в изобилно християнско живеене. Не можем да живеем християнския живот ефективно, докато не разберем уникалната взаимовръзка между даване и получаване (Лк. 6:38; 2 Кор. 9:6).

(ii) Защо трябва да даваме?

- защото Библията ни учи на това (Мал. 3:7-12);
- защото Христос заръча (Лк. 6:38);
- защото ние обичаме Бога, а даването е един от начините да покажем нашата любов към Него (1 Кор. 13:4);
- защото според Исус е по-благословено да даваш, отколкото да получаваш (Д.А. 20:35);
- защото нашето сърце и нашата обич ще бъдат там, където са съкровищата ни (Мт. 6:19-21);
- защото всички инвестиции ще бъдат вечни (1 Тим. 6:17-19);
- защото Христос даде Себе Си жертва за нас (2 Кор. 8:9);
- защото даването е Божествена благодат (2 Кор. 8:1-5);
- защото освобождава Божието даване (Пр. 11:24-25; 19:17);
- защото всичко, което имаме, всичко, което печелим чрез собствените си сили и здраве, ни е дадено от Бога (Вт. 8:17-18);
- защото Бог иска да види нашите пари като семе в Неговата нива, като риск на вярата, така че да видим, как Той ще ги преумножи (2 Кор. 9:6-13);

- защото ние искаме да даваме според това, което Бог ни е благословил (Вт. 16:10).

"Има три вида дарители: кремък, гъба и медена пита. За да извлечеш нещо от кремъка, трябва да го очукаш; за да извлечеш вода от гъбата, трябва да я изстискаш; но медът прелива от медената пита. Някои хора са твърди като кремъка, други са като гъбата, поддават се на натиск, докато други дават без да са били помолени." (Джейм Даф)

Ние трябва да даваме на Бога:

- доброволно (1 Лет. 29:3,5,9);
- жертвено (Лк. 21:1-4);
- радостно (2 Кор. 9:7);
- покорно (2 Кор. 9:13);
- свободно и без принуда (2 Кор. 9:7);
- пропорционално и редовно (1 Кор. 16:2);
- щедро (2 Кор. 8:2).

(iii) Даване на десятък

Даването на десятък означава да дадем десет процента от това, което сме получили от Бога. Това не е дарение за Бога, но само признаване на Неговото господство в нашия живот. Десятъкът принадлежи на Господа (Лев. 27:30-34). Всичко на тази земя принадлежи на Него. Защото Той ни е дал да се грижим за останалите 90%, само една малка част от 10% остават за Него (Мт. 22:21). Новият Завет поддържа даването, но не само в рамките на една десета част от нашия доход, което е прието да принадлежи на Бога, нашето даване трябва да бъде в светлината на исусовото, Който беше пожертван - това си струва!

"И от всекиго, комуто е много дадено, много и ще се изисква от него; и комуто са много поверили, от него повече ще се изисква."
(Лк. 12:48)

Десятъците са с по-ранна дата от Закона. Те бяха дадени първо от Авраам, бащата на нашата вяра, на Мелхиседек, свещеник на всевишния Бог (Бит. 14:18-20). За един ученик на Исуса десятъците са пряко признаване на свещеническото служение на Господ Исус (Който е свещеник според мелхиседековия чин, Евр. 7:1-38). Да не даваме десятък, означава да ограбваме Бога и да отделим себе си от голямото Божие благословение (Мал. 3:8-12; Пр. 3:9-10).

В Стария Завет десятъците подпомагаха левитите, племето без земя, което служеше на Бога. Днес десятъците основно са, за да подпомагат тези, които работят в служение за Господа (Чис. 18:21-24), и за нуждите на църквата. Те трябва да бъдат давани така, както Господ ни направлява.

В допълнение към нашите редовни посветени дарове (като десятъците) ние имаме възможността и привилегията да даваме други дарения за Господа от свободна воля (2 Кор. 8:1-15). Те могат да послужат за специални проекти, подаръци за служители или за специални нужди на тялото Христово (вдовици, сираци и др.), или в по-широк план (при глад и пр.).

"В първия ден на седмицата всеки от вас да отделя според успеха на работите си, и да го има при себе си, за да не стават събирания, когато дойда." (1 Кор. 16:2)

Но запомнете,

"Който сее оскъдно, оскъдно ще и да пожъне, а който сее щедро, щедро ще и да пожъне." (2 Кор. 9:6)

2. Нашето време

Времето е ценно, защото нямаме много и не можем да го върнем. Ние трябва да използваме времето си за прослава на Бога (1 Кор. 10:31). Затова трябва да поставяме цели за нашето време така, както Бог ни управлява, и да се стремим към тяхното изпълнение в силата на Бога.

3. Нашите тела

Ние трябва да представим телата си като жива жертва, свята и благоугодна на Бога, като наше духовно служение (Рим. 12:1). Ние сме храмове на Святия Дух (1 Кор. 3:16; 1 Кор. 6:19-20), затова не трябва да предаваме телата си на греха, но по-скоро ние трябва да ги предадем изцяло на Бог да ги използва, както Той желае (Рим. 6:13). Бог също иска да живеем по начин, който предпазва телата ни здрави (Мк. 6:31). Това означава, че не трябва да позволяваме на здравето ни да бъде увредено от безпокойство, преяждане, пушене и др. Ние не трябва да обръщаме физическата гимнастика в идол! (1 Тим. 4:8).

4. Нашето притежание

Бог ни е дал всичко, което имаме, затова трябва да живеем, използвайки всяко земно богатство като принасяме слава на Него и за преумножаване на Неговото Царство. Дори Исус ни учи да използваме нашето земно богатство, за да спечелим приятели за себе си и за Бога (Лк. 16:1-13). Нашият дом например трябва да бъде място, използвано за Бога, където се предлага гостоприемство и се оказва помощ.

5. Нашите природни и духовни дарби

Нашите природни дарби са дадени от Бога, за да можем да служим плодно - на Него, на тялото Христово и на другите. Ние трябва да бъдем добри настойници на нашите духовни дарби и природни таланти като ги използваме така, както Бог ни направлява за прослава на Бога и за да допринесем за умножаване на Неговото Царство.

г) Сеене и жънене

Исус каза:

"Давайте, и ще ви се дава; добра мярка, натъпкана, стърсена, препълнена ще ви дават в пазухата, защото с каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери." (Лк. 6:38)

Този стих е изваден от контекст, в който се говори за простителност, но принципът е универсален в Божието Царство. Вратата не е само, за да получаваме от Бога. Вярно е, че Новият Завет е пълен с обещания на Бога, които ни насърчават да вярваме, че Той ще ни даде всичко, от което се нуждаем, за да изпълним Неговата воля. Исус говори много пъти за това, да искаме от Отца така, че да получим добрите неща, които Той е складирал за нас (Лк. 11:9-13). Ние сме увещавани да дойдем и искаме от Отца онези неща, които са ни необходими. Той е добър Баща, Който знае, как да дава добри дарове на децата си, НО това не е всичко - Бог се интересува от нашите мотиви. Това не е само въпрос да искаме от Отца, така че да сме самодоволни или просто да изпълняваме собствените си желания (Як. 4:2-3).

1. Сеене за Бога

Вратата действа в Божия принцип за сеене и жънене.

"Запомни това: който сеете оскъдно, оскъдно и ще да пожъне, а който сеете щедро, щедро ще и да пожъне." (2 Кор. 9:6)

Бог не гледа само на сумата пари или на това, което даваме. Той гледа на сърцето, което ги дава (Мк. 12:41-44).

"Всеки да дава според както е решил в сърцето си, без да се скъпи и не от принуждение, защото Бог обича оногова, който дава с радостно сърце." (2 Кор. 9:7)

Ако сееш за Бога, ще пожънеш за Бога. Божията цел е да благославя онези, които сеят за Него.

2. Принципите на създанието и новото създание

Бог е изградил този принцип в естествения ред на нещата. Никой фермер няма да седне и да гледа семето в хамбара. Нищо няма да го ползва, ако седне и се радва на малкото, което има. Това, което той трябва да направи, е да извади ралото и да разоре земята. След това той трябва да посее семената в определеното време. След като е посял семената, той може да очаква богата реколта. Така Бог работи винаги. Това

е централният принцип на кръста на Голгота. Исус знаеше това, когато каза:

"Дойде часът да се прослави Човешкият Син. Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно, но ако умре дава много плод." (Ин. 12:23-24)

3. Божиите умножаващи се трапези

Хората на вярата сеят за Бога. Ако Бог каже сей пари, време, енергия или дори самия живот, направи точно това. Много хора вярват в обещанието на Отец, че Той ще им върне стократно (Мт. 19:29). Това обаче не е правилна мотивация. Тяхната загриженост трябва да бъде за Царството. Те трябва да искат да са богати за Царството.

"Но първом търсете Неговото Царство и Неговата правда, и всичко това ще ви се прибави." (Мт. 6:33)

"Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко, що е potrebno за живота и за благочестието, чрез признаването на Тогова, Който ни е призвал чрез Своята слава и сила." (2 Пет. 1:3)

4. Никаква загуба с Бога

Джим Елиот, мисионер в Еквадор, който бил умъртвен заради вярата си, пише: "Не е глупав този, който дава това, което не може да запази, за да спечели това, което не може да загуби."

Бог никога не губи семето Си. Той обещава да върне най-доброто, което е възможно, за това, което е посято за Него. Исус каза:

"Защото, който иска да спаси живота си, ще го загуби, а който изгуби живота си заради Мене, ще го намери." (Мт. 16:25)

5. Приложи го в живота

Сатана ограбва ресурсите на небето. Чрез личния интерес, себесъжалението и алчността, той парализира Божиите светии. Църквата трябва да бъде най-голямата сила на земята за освобождаване ресурсите на вярата. Вместо това тя е избрала да

следва пътя на света, неговите фондови инвестиции и светското финансово отношение. Не е чудно, защо Бог не може да благослови, защото Той може да благослови само онези, които ходят по пътя на вярата.

Много често Бог връща благословието по начини, които са доста различни от семето, което е посято, но Той никога не заплаща по-малко. Исус каза, че е по-благословено да даваш, отколкото да вземаш (Д.А. 20:35). В действителност ние трябва да получаваме, за да сме способни да дадем отново.

"А Тоя, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене, и ще прави да изобилстват плодовете на вашата правда, та да бъдете във всяко отношение богати във всякаква щедрост, която чрез вашето служение произвежда благодарение на Бога." (2 Кор. 9:10-11)

д) Въпроси и дискуссионни точки

1. Когато имаш нужда, търсиш ли хората на земята да ти помогнат или търсиш своя вечен, небесен източник на задоволяване? С кого споделяш, когато имаш нужда?
2. Винаги ли Бог отговаря на нашето даване? (Лк. 6:38; 2 Кор. 9:6)
3. "Как мога да се отплатя на Бога за всичките Му благодеяния към мен?" (Пс. 116:12). Дискутирайте.
4. Когато сме задоволени или богати, какво трябва да направим като ученици на Исуса? (1 Тим. 6:17-19).
5. Каква опасност крие богатството? (Мт. 6:21, 24; Мк. 4:19).
6. Когато сме бедни, каква е нашата надежда? (Як. 2:5).
7. Какво трябва да бъде нашето отношение независимо от обстоятелствата? (Фил. 4:11-13).
8. Какви са някои от наградите за доброто настойничество? (Лк. 16:10-12; Мт. 25:20-23, 31-40).

9. Прочетете Матей 13:1-23 и дискутирайте пасажа в светлината на принципите за сеене и жънене.
10. Дискутирайте за начини, чрез които сте посели за Бога, и начини, чрез които сте пожънали!

е) Обобщение и приложение

1. Като ученици на Христа на нас ни е поверено Божието имущество като Негови настойници.
2. Ние трябва да бъдем добри настойници на нашите финанси, време, тела, притежания и дарби.
3. Като ученици на Исус ние трябва да даваме десятък и да даваме дарения независимо от десятъка на Бога. Всичко, което притежаваме, е собственост на Бога.
4. Ако Исус наистина е нашият Господ, ние трябва да живеем живот в подчинение на Него. Това означава да даваме това, което Той ни каже, и сумата, която трябва да дадем. Ние можем да даваме с радост, когато знаем, че щом вървим в подчинение на нашия Господ и Спасител, Той ще снабди всички наши нужди според Своето богатство в слава (Фил. 4:19). Не само това, но на Него Му доставя удоволствие да даде попросеното от сърцето ни (Пс. 37:3-4).
5. Ние не можем да се отплатим на Бога! Бог иска Неговите деца да благоуспяват по всеки възможен начин, включително финансово, но за да пожънем, ние трябва да посеем. Да посеем пари или нещо друго за Божието дело е риск на вярата, която ще пожъне съразмерна награда.